

محمدرضا عباسیان درباره تعدد رویدادها، جشن‌ها و جشنواره‌ها در سینمای ایران گفت

این تجربیات بی کیفیت یک خروجی دارد؛

دور انداخته شد
 ExpertSoft Trial Version

مجازی و اینستاگرام، برای دیده شدن افراد و چهره‌ها؛ جشنواره‌ها، مراسم، رویدادها و جشن‌ها هم عین قارچ می‌رویند و بیشتر می‌شوند، به طوری که برای ما اصحاب رسانه هر روز یک مراسم برای پوشش وجود دارد که خروجی‌اش فقط عکس و گفت‌وگوهایی است که اصلا ماندگاری ندارند. به همین سبب نظر یکی از کارشناسانی که در این حوزه، هم مسئولیت داشته و دبیری برخی از جشنواره‌ها را بر عهده داشته و هم سفرهای متعددی برای حضور در بعضی مراسم و فستیوال‌های خارجی داشته، درباره آفت‌ها و فواید این تعدد رویدادها صحبت کردیم که از نظر می‌گذرانید.

نمی‌توانیم جشنواره‌هایی که برگزار می‌شود را به این اسم بنامیم و بگوییم که این جشنواره‌ها کار یا هدفی را برای سینمای ایران دارند. حتی در جشنواره‌های ریز و درشتی که در حال برگزاری هست هم اتفاقی خاصی نمی‌افتد و هیچ فیلمسازی فیلمش را نگه نمی‌دارد تا در این جشنواره‌ها دیده شود

بین رفته است. فیلمی که هنوز اکران عمومی هم نشده در بخش مسابقه این جشنواره هست و فیلمی که قبلا در جشنواره فجر بوده، حتی اکران شده و نسخه دی‌وی‌دی‌اش هم آمده، در این جشنواره وجود دارد. رونمایی از هیچ فیلمی در برنامه‌های این جشنواره نیست. در مورد فیلم کوتاه و مستندهایمان هم این ماجرا وجود دارد. نه تنها همه جشنواره‌ها به یک بیزنس و دورهمی تبدیل شده بلکه این کار باعث از بین رفتن بودجه فرهنگی سازمان‌ها و وزارتخانه‌ها هست، مثل جشنواره فیلم فجر که هیچ اتفاق رو به جلویی در آن نمی‌افتد و هیچ کمکی به سینما نمی‌کند و اتفاق جدی در آن دیده نمی‌شود.

چقدر از این جشن‌ها و رویدادها فقط برای سینماگران و مدیران و علاقه‌های آنان برگزار می‌شود و آیا این جشن‌ها آورده‌ای برای مخاطبان سینمادوست و عام دارند؟

حجم گسترده‌ای از جشنواره‌ها در حال برگزاری هستند بدون آن که سیستم ثابت و مدونی داشته باشند تا در طولانی مدت تاثیرگذاری داشته باشند. در کنار این جشنواره‌ها تعداد زیادی هم ایونت یا مراسم در حال برگزاری است. برای یک فیلم یا فیلم‌های متفاوت که اگر هدف تبلیغاتی صرف دارند عوامل تولید یا عرضه فیلم، تلاش می‌کنند که به واسطه آن مراسم، جنبه تبلیغاتی فیلم را پررنگ کنند و شرایط را برای عرضه پررنگ‌تر مهیا کنند و برای آن مخاطب جذب کنند. غیر از این، مجموعه‌های اتفاقاتی که می‌افتند، این جشنواره‌ها هیچ کمکی به سینما نمی‌کنند.

می‌دانیم که شما از نزدیک شاهد برخی از جشنواره‌های خارجی بودید؛ به نظر شما چقدر در پشت‌صحنه این رویدادها زد و بند و باندبازی اتفاق می‌افتد؟

هر یک ریالی که از بودجه‌های دولتی در این جشنواره‌ها استفاده می‌شود عملا دور ریخته

جشنواره‌ها و یا کسب جایزه به سینمای دنیا و سینمادوستان معرفی و معروف می‌شوند. در ایران و در جشنواره فجر داخلی یا در قالب بین‌المللی‌اش، چارچوب فکری مشخصی وجود ندارد که فیلمساز بدانند باید برای چه رویکردی فیلم بسازد و عرضه کند و برای چه چیزی باید رقابت کند. همه فیلمسازها فیلم‌های خودشان را می‌سازند و تمام لابی کاری‌های خودشان را انجام می‌دهند که فیلم برای اکران بعد از جشنواره آماده باشد. ما هیچ جشنواره‌ای در ایران نداریم که فیلمساز بدانند برای چه چارچوب فکری‌ای باید فیلم بسازد. جشنواره معتبری که تنوع فیلمسازی داشته باشد در کشور ما وجود ندارد و نمی‌توانیم جشنواره‌هایی که برگزار می‌شود را به این اسم بنامیم و بگوییم که این جشنواره‌ها کار یا هدفی را برای سینمای ایران دارند. حتی در جشنواره‌های ریز و درشتی که در حال برگزاری هست هم اتفاق خاصی نمی‌افتد و هیچ فیلمسازی فیلمش را نگه نمی‌دارد تا در این جشنواره‌ها دیده شود. مثلا جشنواره مقاومت را داریم که به صورت تخصصی در مورد فیلم‌های حوزه مقاومت هست اما به دلیل آن که زمان برگزاری جشنواره، مدام در حال تغییر است، استاندارد برگزاری آن از

شما که در چندین جشنواره، مسئولیت دبیری را بر عهده داشتید؛ به نظر تان مراسم و جشن‌ها و تعددی که در حال حاضر برای آن‌ها وجود دارد چه کمکی می‌تواند به کیفیت سینمای ایران بکند؟

قبل از پاسخ دادن به این سوال، باید بدانیم که کارکرد جشنواره چیست. در تمام دنیا طراحان جشنواره که در ابتدا آن را به وجود می‌آورند ناخودآگاه قصد دارند فیلمسازان را به این گرایش سوق دهند که براساس بسازند و براساس همان چارچوب فکری به برگزیده‌هایش جایزه بدهند. نتیجه‌اش این می‌شود که کارگردان و تهیه‌کننده‌ای که بخواهد در جشن و جشنواره‌ای خاص جایزه بگیرد متناسب با آن طرز تفکر موجود، اثرش را می‌سازد و تحویل می‌دهد تا مثلا در جشنواره‌های بزرگ‌تر مثل برلین، ونیز و... یا همین جشنواره‌های کوچک داخلی دیده شوند و به دنیای سینما و مخاطبان آن‌ها معرفی شوند. بر همین اساس است که فیلمسازانی از ایران، فیلم‌هایشان به جشنواره‌های خارجی راه پیدا می‌کند و به واسطه حضورشان در این